קיץ ארוך מדי – פרק כ ’

מגי גרה בה מאז .

ובכל עצב שהיא עצובה נוהם בה גם האבל ההוא השכוח .

הבנות בכיתה דיברו כל הזמן , שיתפו זו את זו בכל הפחדים והתהיות . והיא היתה שותה את הדיבורים שלהן במין צמא משונה , אבל מעמידה פנים שהיא לא מקשיבה . לה עצמה אסור היה להצטרף . לה לא היתה זכות להתאבל. הן שחררו את כל מה שהעיק עליהן והגיבו ב ’יאאא , ככה גם אצלי . בידיוק בידיוק ככה ’, ו ’תגידו איך איך אפשר להמשיך את החיים כמו כלום ’. אף אחד לא חשב שגם היא נאבקה במפלצות בחושך . אף אחד לא הבין שמחשבות חסרות צורה מעיקות הרבה יותר משאלות ממוסגרות יפה . בטח חשבו , היא מסתדרת . או אפילו , שתאכל את מה שהיא בישלה . היא לא ידעה מי יודע עליה מה , ואם מישהי שיתפה את המורות בפרטים , וכמה אנשים בעולם יודעים איזו מושחתת שהיא . רק ההורים שלה באורח פלא לא ידעו דבר . והיא שימרה את הסטטוס קוו ולא שיתפה אותם במה שלא צריך .

אחרי ההלוויה הרהרה שוב ושוב באמא של מגי . הבנות סיפרו שאחרי כל ההספדים , בבית הלוויות , כשהאנשים של החברה קדישא התחילו להשליך גושי עפר במעדרים אל תוך הקבר , אמא של מגי שהיתה כל הזמן אטומה ושקטה פתאום התחילה לרוץ לכיוון של הקבר ולצעוק , מי יטפל בך כשתהיי כאן לבד ? מי יכסה אותך בלילה כשיהיה לך קר ? והאחיות של מגי התחילו לבכות בהיסטריה והשכנות תפסו את אמא של מגי והרחיקו אותה בכח , שלא תראה מה הם עושים , שלא תצא מדעתה .

את כל הדיווחים שמעה מהבנות . היא לא הלכה להלוויה , פחדה מהמבטים הצולבים . ידעה שלא תוכל לשאת את האשמה . הסתגרה בחדר שלה ובהתה בקירות . חשבה על מה שקרה בינה לבין מגי וניסתה להחזיר את הגלגל אחורנית .

היא לא ביקשה סליחה ממגי . ומגי חשבה שהיא לא רוצה להשלים אתה . ועכשו גם אם היא תבקש אלף סליחות לא יסולח לה .

במשך כל השבוע שאחר כך היא בקושי יכלה לאכול . אמרה שהיא חולה ונשארה בבית . אחר כך הבנות אמרו שהיה כנס באולם של בית הספר ובנות בכו , ואסתי התעלפה, והמורה מלכה דיברה בדמעות לתוך

המיקרופון , והקול של המנהלת נשבר . והגיע גם רב שהרצה על תיקונים ונסתרות דרכי השם . ושהכי חשוב לעשות דברים בשביל הנשמה , כי רק בעולם הזה אפשר לקנות ציצית בשתי פרוטות .

ובלילות שאחר כך היתה חושבת על אמא של מגי . דוקא על אמא של מגי . שמסתובבת בין הקירות בבית החשוך , ושואלת את עצמה אם יש לילדה שלה סוודר בתוך הקבר . הבנות היו מדברות על מגי ועל כל מיני דברים בקשר אליה . הן הקימו גמ"ח מכשירי כתיבה , חילקו תהלים בין כל הכיתות , סיפרו מה קורה בעולם הבא .

ובלילות שאחר כך היתה חושבת על אמא של מגי . דוקא על אמא של מגי . שמסתובבת בין הקירות בבית החשוך , ושואלת את עצמה אם יש לילדה שלה סוודר בתוך הקבר . הבנות היו מדברות על מגי ועל כל מיני דברים בקשר אליה . הן הקימו גמ"ח מכשירי כתיבה , חילקו תהלים בין כל הכיתות , סיפרו מה קורה בעולם הבא .

אבל היא לא היתה שם כל הזמן הזה לשמוע את כל הדברים . לגעת בזרמים שרעדו באויר , להרגיש . אבל אולי לא היתה מרגישה בכלל , כי הלב שלה היה סגור ושום דבר לא היה מצליח לגעת בה . לפעמים כשבנות מתרגשות , קופצות , צוחקות , היא לא מבינה על מה . כשהמורה מספרת משהו מרגש או עצוב , בנות מזילות דמעה , אבל הלב שלה לא מצליח לזוז . משהו כבה בה מאז . ואולי היא פשוט כזאת . זה שהיא לא הלכה למגי מראה שאין לה לב . ואולי אז איבדה את היכולת להרגיש . אולי אז הפסיקה להיות ילדה . אולי לא סתם הבנות מתרחקות ממנה , ספינקס אטום , שחון ומאובן .

היא עינתה אז את עצמה במחשבות . למה לא כתבה לה מכתב ? אפילו קטן , אפילו סתמי . כשהיא חושבת על מה שתכתוב יש לה מילים יפות , מרגשות אפילו . אבל כשהן מתחילות לגעת בדף נשארות רק גוויות קטנות שחורות מתות. ואז היא מוותרת לגמרי . היתה צריכה לכתוב משהו . כל דבר . העיקר לא להשאיר ביניהן חלל ריק , מעיק .

היא חשבה לעצמה , למה לא הלכה לבית החולים ופשוט ישבה לידה ונתנה לה יד וחייכה אליה ? אז עוד לא ידעה שאסור כי המערכת החיסונית של מגי חלשה . הבנות באו לבקר אותה עם מסכות על האף וכפפות סטריליות שקיבלו מהאחות . לא משנה . למה לא הלכה , למה נתנה למגי להבין דברים לא נכונים .

[illegible]

*

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

*

כשנכנסה הביתה אבא שלה כבר היה בבית . זה היה טפשות מצדה להתעכב כל כך . שכחה את עצמה לגמרי אצל המשפחה הזאת .

הוא שאל אותה בזעף , מה זה , איפה היית ?

היא רצתה לומר , אצל סבא , אבל מהטון הרגוז הבינה שהיא רק תעמיק לעצמה את הבור . בטח הם כבר התקשרו לסבא וגילו שיצאה מזמן .

היא רצתה לומר , אצל סבא , אבל מהטון הרגוז הבינה שהיא רק תעמיק לעצמה את הבור . בטח הם כבר התקשרו לסבא וגילו שיצאה מזמן .

והכי מעצבן , שכל הבלגן הזה על לא מאומה . שום דבר לא יצא לה מזה , חוץ מלהסתבך עם ההורים שלה .

היא אמרה , אצל משפחה אחת . עזרתי להם בנקיונות לפסח .

המבט המכווץ של אבא שלה נפרם קצת . הוא שאל , זה מטעם הסמינר ? כנראה זכר שאחרי פורים הסמינר שולח אותן לחסד אצל כל מיני משפחות.

כמעט התפתתה לומר כן , אבל זה כבר יהיה שקר .

היא אמרה , לא, מבית הכנסת .

הוא נהם לעצמו משהו לא ברור , ורק אמר , פעם אחרת תגידי שאת הולכת . חוץ מזה אני לא מסכים שתסתובבי פה בשכונה בשעות כאלה . הבנת?

היא הנהנה , אבל הוסיפה , אמא עבדה בחדר ולא רציתי להפריע לה , והייתי צריכה ללכת לסבא אז הלכתי למשפחה ישר משם .

הוא לא הגיב , לא אמר שהיתה צריכה להתקשר לעדכן , ונראה שהעניין הסתיים בזה . בפעמים אחרות היה חוקר אותה מי היא המשפחה ומי שלח אותה ולמה דוקא היא . אבל היום הניח לזה . משהו טוב בכל זאת יוצא לה מזה שהוא עייף מדי .